

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/7370/2020/ODSH-SD/9011

Olomouc 13.03.2020

Č. j.: KUOK 34701/2020

Vyřizuje: Ing. Petr Netušil

Počet listů: 4

Telefon: 585 508 481

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal odvolání obviněného, pana XX, zastoupeného panem XY, proti rozhodnutí Městského úřadu Lipník nad Bečvou, Odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu ze dne 25.11.2019, č. j. MU/24983/2019/OSČaŽÚ-DP, kterým byl obviněný uznán vinným, že dne 05.11.2018 v době kolem 10:15 hod. v úseku 296 km dálnice D1, ve směru jízdy od obce Ostrava na obec Olomouc,

- 1) jako řidič motorového vozidla X, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 47 km/h v místě, kde byla zákazovou dopravní značkou B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ stanovena rychlost jízdy 80 km/h, když mu byla hlídkou Policie ČR, Dálniční oddělení Kocourovce, silničním radarovým rychloměrem Ramer 10C naměřena rychlost jízdy 131 km/h. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši $\pm 3\%$ mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 127 km/h, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů,
- 2) řídil silniční motorové vozidlo X, registrační značky X, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, když měl za čelním sklem ve výhledu řidiče umístěné dodatkové světelné zařízení, které tvořilo překážku v poli přímého výhledu řidiče, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a na přílohu č. 1, seznam kontrolních úkonů 3. výhledy, 3.1 pole výhledu, položka číslo 3.1.1.1, vyhlášky č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel, ve znění pozdějších předpisů, a tím se dopustil z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Za tyto přestupky byla obviněnému podle § 41, § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 4.500 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Lipník nad Bečvou, Odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu ze dne 25.11.2019, č. j. MU/24983/2019/OSČaŽÚ-DP, **mění** tak, že:

se text

„řídil silniční motorové vozidlo X, registrační značky X, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, když měl za čelním sklem ve výhledu řidiče umístěné dodatečné světelné zařízení, které tvořilo překážku v poli přímého výhledu řidiče, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a na Přílohu č. 1, seznam kontrolních úkonů 3. výhledy, 3.1 pole výhledu, položka číslo 3.1.1.1, vyhlášky č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel, ve znění pozdějších předpisů, a tím se dopustil z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.“

nahrazuje textem

„užil k jízdě silniční motorové vozidlo X, registrační značky X, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť bylo na čelním skle v zorném poli řidiče vybaveno neschváleným dodatečným výstražným světelným zařízením, které omezovalo jeho výhled v přímém směru, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a na přílohu č. 12 Technické požadavky na konstrukci a stav výbavy, písm. G) bod 3 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a tím se dopustil z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.“

Ve zbytku se rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“) obdržel dne 16.01.2020 odvolání obviněného proti rozhodnutí Městského úřadu Lipník nad Bečvou, Odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu (dále jen „správní orgán prvního stupně“), č. j. MU/24983/2019/OSČaŽÚ-DP, ze dne 25.11.2019, kterým byl uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Za tyto přestupky byl

obviněnému uložen správní trest pokuta ve výši 4.500 Kč, a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Obviněný se uvedených přestupků dopustil tím, že dne 05.11.2018 v 10:15 hod. v úseku km 296 dálnice D1 ve směru jízdy od obce Ostrava na obec Olomouc, při řízení motorového vozidla tovární značky X, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 47 km/h v místě, kde byla dopravní značkou B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ stanovena rychlost jízdy 80 km/h, přičemž mu byla hlídkou Policie ČR, Dálniční oddělení Kocourovce, silničním radarovým rychloměrem Ramer 10C naměřena rychlost jízdy 131 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 127 km/h a dále tím, že jako řidič motorového vozidla tovární značky X, registrační značky X užil na pozemní komunikaci vozidlo, které nesplňovalo podmínky stanovené zákonem o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, neboť toto vozidlo bylo na čelním skle v zorném poli řidiče vybaveno neschváleným výstražným světelným zařízením, které omezovalo jeho výhled v přímém směru.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že policejní orgán oznámil dne 20.11.2018 správnímu orgánu prvního stupně spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Správní orgán prvního stupně nejprve provedl posouzení místa přestupku dle GPS souřadnic vyplývajících ze záznamu přestupku prostřednictvím mapového podkladu získaného na veřejně přístupných internetových stránkách <http://mapy.cz>. Po zadání GPS souřadnic uvedených na záznamu přestupku zjistil příslušný kilometrovník dálnice D1 a dále ověřil na registru silničních vozidel, že předmětné motorové vozidlo nemá schváleno užití výstražných světel, což bylo doloženo kopií osvědčení o registraci vozidla. Poté dne 15.01.2019 vyhotovil příkaz č. j. MU/01180/2019/OSČaŽÚ-DP, jehož doručením dne 16.01.2019 prostřednictvím datové schránky zahájil proti obviněnému řízení o přestupku v dané věci.

Dne 23.01.2019 obdržel správní orgán prvního stupně prostřednictvím datové schránky zmocněnce odpor proti příkazu. Vzhledem k tomu, že uvedené podání neobsahovalo plnou moc k zastupování, vyzval správní orgán prvního stupně obviněného a zmocněnce k doplnění podání, a to k předložení plné moci. Dne 28.01.2019 obdržel správní orgán prvního stupně prostřednictvím datové schránky obviněného kopii generální plné moci ze dne 15.01.2019 s datem ověření podpisu zmocnitele dne 16.01.2019 vystavené zmocněnci XZ, a dále kopii plné moci k zastupování v řízení u Městského úřadu Lipník v řízení vedeném pod sp. zn. MU/25527/2018/OSČaŽÚ-DP/117/7 ze dne 20.01.2019 digitálně podepsanou zmocnitelem, vystavenou zmocněnci XY. Vzhledem k tomu, že kopie plné moci vystavená zmocněnci XY byla vyhotovena ke konkrétnímu řízení a datována jako poslední, neměl správní orgán prvního stupně pochybnosti o zmocněnci obviněného a v průběhu dalšího řízení zasílal písemnosti pouze tomuto zmocněnci. Dne 03.02.2019 obdržel správní orgán prvního stupně totožnou kopii plné moci vystavenou zmocněnci XY prostřednictvím datové schránky zmocněnce.

Na základě podaného odporu byl příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení nařízením ústního jednání, které se uskutečnilo dne 16.04.2019 v nepřítomnosti obviněného. Správní orgán prvního stupně zaznamenal průběh ústního jednání do protokolu. Dne 17.04.2019 obdržel správní orgán prvního stupně prostřednictvím datové schránky zmocněnce písemnost označenou jako „vyjádření k věci MU/25527/2018/OSČaŽÚ-DP/117/7“, ve kterém byl požádán o stanovisko správního orgánu, zda obviněného zastupuje on, či jiná osoba. Na uvedený dotaz reagoval správní orgán prvního stupně sdělením, ze kterého vyplývá, že XY je zmocněncem účastníka řízení.

Následně správní orgán prvního stupně vydal dne 22.05.2019 rozhodnutí ve věci, které bylo dne 31.05.2019 doručeno obviněnému prostřednictvím datové schránky zmocněnce.

Dne 17.06.2019 obdržel správní orgán prvního stupně prostřednictvím e-mailu z emailové adresy xxx s uznávaným elektronickým podpisem odvolání obviněného proti rozhodnutí v celém rozsahu výroku. I přesto, že odvolání neobsahovalo skutečnosti, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, nevyzval správní orgán prvního stupně obviněného k doplnění odvolání a předal spisový materiál se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy. Přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, avšak po seznámení s obsahem správního spisu dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně nepostupoval v souladu s § 3 správního řádu, neboť provedeným řízením nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, proto odvolacímu správnímu orgánu nezbylo, než napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a vrátit správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Správní orgán prvního stupně po vrácení spisového materiálu k novému projednání, nařídil na den 12.11.2019 ústní jednání, na které předvolal obviněného. V den nařízeného ústního jednání se obviněný ke správnímu orgánu prvního stupně nedostavil, proto správní orgán prvního stupně provedl ústní jednání v nepřítomnosti obviněného, jehož průběh zaznamenal do protokolu. Dále správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí č. j. MU/24983/2019/OSČaŽÚ-DP, ze dne 25.11.2019, které dne 01.12.2019 doručil obviněnému prostřednictvím datové schránky zmocněnce.

Dne 16.12.2019, tedy poslední den lhůty obdržel správní orgán prvního stupně blanketní odvolání proti vydanému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. I přesto, že odvolání neobsahovalo skutečnosti, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, nevyzval správní orgán prvního stupně obviněného k doplnění odvolání, přičemž v předkládacím stanovisku uvedl důvody, proč k doplnění podaného odvolání obviněného nevyzval, které podložil konkrétními spisovými znaky, ve kterých obviněné zastupoval totožný zmocněnec, a předal spisový materiál se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy. Přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Odvolací správní orgán při přezkoumání odvolání proti rozhodnutí stejně jako v případě předchozího odvolání proti rozhodnutí neshledal důvody zaslání výzvy podle § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vady podání, a to i přesto, že uvedené podání neobsahovalo předepsané náležitosti, neboť jak vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18.12.2018, č. j. 4 As 113/2018 – 39, www.nssoud.cz, je-li zjevné, „že stejná osoba podává sama či jako zmocněnec opakovaně podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, jako takové nepoživá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat. Jakkoliv se může zdát tento závěr pro účastníky tvrdý, bylo jejich volbou, že se nechali zastoupit zmocněnci, jejichž hlavní a obecně známou taktikou je zneužívat procesní právo. Rozšířený

senát zdůrazňuje, že zákaz zneužití práva je krajním prostředkem řešení právních sporů, je „poslední záchrannou brzdou“ (ultima ratio), musí být tedy uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s principem právní jistoty (viz shodně usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 1 As 70/2008-74, č. 2099/2010 Sb. NSS, bod 28)“. Odvolacímu správnímu orgánu je z úřední činnosti známo, že zmocněnec obviněného zastupuje účastníky řízení opakovaně, jako např. v řízeních vedených pod sp. zn. KÚOK/58696/2019/ODSH-SD/9011 a sp. zn. KÚOK/68219/2019/ODSH-SD/9011, proto mu musí být známo, jaké náležitosti má odvolání obsahovat. Totožně se odvolací správní orgán k dané věci vyjádřil v rozhodnutí odvolání č. j. KUOK 102240/2019, ze dne 02.10.2019 vedeném proti obviněnému pod sp. zn. KUOK/72847/2019/ODSH-SD/9011. Neuvedení údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jenž mu předcházelo, považuje odvolací správní orgán v tomto případě za obstrukční taktiku zmocněnce obviněného, vedenou snahou k promlčení řízení o přestupku.

Odvolací správní orgán po přezkoumání spisového materiálu konstatuje, že správní orgán prvního stupně po vrácení věci k novému projednání nařídil konání ústního jednání ve smyslu § 80 odst. 1 a odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a ve smyslu § 49 odst. 1 správního řádu, na které ve smyslu § 59 správního řádu předvolal obviněného na den 12.11.2019, čímž zhojil vadu, pro kterou bylo zrušeno předchozí rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Obviněný, ani jeho zmocněnec se v den nařízeného ústního jednání ke správnímu orgánu nedostavili, ani se neomluvili, proto správní orgán provedl ústní jednání bez přítomnosti obviněného, jehož průběh zaznamenal do protokolu.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že správní orgán prvního stupně ve vydaném rozhodnutí zhojil i vadu týkající se neuvedení § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Odvolací správní orgán se zabýval provedeným dokazováním v rámci ústního jednání, přičemž dospěl k závěru, že listiny čtené správním orgánem prvního stupně při nařízeném ústním jednání postačují k tomu, aby tento mohl učinit závěr, že byl provedeným řízením zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 správního řádu. Oznámení přestupku, formulář oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti a úřední záznam příslušníka Policie ČR jsou doloženy záznamem přestupku, ověřovacím listem a obrazovým záznamem ze služebního vozidla. Záznam přestupku obsahuje snímek měřeného vozidla. Dále je na něm zachyceno datum, čas, číslo snímku, výrobní číslo měřidla, nastavení rychlosti včetně rychlostních limitů, směr jízdy měřeného vozidla, naměřená rychlost a GPS souřadnice. Správnost radarového měření je na snímku záznamu přestupku dokládána vyobrazením šablony měření rychlosti zachycující pozici měřeného vozidla. Zákonné podmínky použitého radarového rychloměru Ramer 10C byly ze strany Policie ČR doloženy kopií ověřovacího listu č. 087/18 ze dne 17.04.2018 s koncem platnosti ověření dne 16.04.2019. Správní orgán prvního stupně dostatečně doložil místo spáchání přestupku prostřednictvím výše uvedeného mapového podkladu. CD s obrazovým záznamem ze služebního vozidla dokumentuje začátek platnosti dopravní značky B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“, kterou byla v měřeném úseku stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy na 80 km/h a předjetí služebního vozidla Policie ČR, ze kterého bylo provedeno měření rychlosti, motorového vozidla tovární značky X, registrační značky X a následnou silniční kontrolu uvedeného vozidla provedenou příslušníky Policie ČR. Umístění dodatkového výstražného světelného zařízení na vozidle je dostatečně podloženo fotodokumentací provedenou příslušníky Policie ČR a skutečnost, že umístění tohoto světelného zařízení na kontrolovaném vozidle nebylo ke dni silniční kontroly schváleno,

správní orgán prvního stupně doložil opisem technického průkazu silničního vozidla tovární značky X, registrační značky X.

Odvolacímu správnímu orgánu nezbylo po posouzení spisového materiálu jiného opatření, nežli provést změnu výroku rozhodnutí, neboť zde správní orgán prvního stupně uvedl, že obviněný „řídil silniční motorové vozidlo X, registrační značky X, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, když měl za čelním sklem ve výhledu řidiče umístěné dodatkové světelné zařízení, které tvořilo překážku v poli přímého výhledu řidiče“, přičemž tuto svoji úvahu podložil mimo jiné přílohou č. 1, seznam kontrolních úkonů 3. výhledy, 3.1 pole výhledu, položka číslo 3.1.1.1 vyhlášky o technických prohlídkách vozidel, ve znění pozdějších předpisů. Odvolací správní orgán po prostudování zmiňované přílohy č. 1, seznam kontrolních úkonů 3. výhledy, 3.1 pole výhledu, položka číslo 3.1.1.1 vyhlášky o technických prohlídkách vozidel dospěl k závěru, že v daném případě nebyla ze strany příslušníků Policie ČR provedena vizuální kontrola ze sedadla řidiče, přičemž ani provedením dalšího dokazování by nebylo možné porušení skutečností vyplývajících z položky č. 3.1.1.1 vyhlášky o technických prohlídkách vozidel potvrdit ani vyvrátit. Jak však vyplývá z přílohy 12 Technické požadavky na konstrukci a stav výbavy, písm. G) bod 3 vyhlášky o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, „vozidlo v zorném poli řidiče nesmí být vybaveno žádnými předměty, např. okrasné a upomínkové předměty, které by omezovaly výhled řidiče všemi směry, s výjimkou schválených označení určených k umístění na skla vozidla nebo označení či zařízení povinně umísťovaných podle jiných právních předpisů jako například funkční elektronické zařízení pro úhradu mýtného nebo platný kupón prokazující uhrazení časového poplatku“. Odvolací správní orgán je toho názoru, že umístěním dodatkového výstražného světelného zařízení na čelním skle užitého silničního vozidla došlo k omezení výhledu řidiče v přímém směru, přičemž je dostatečně doloženo, že se v daném případě jednalo o neschválené zařízení umísťované na čelním skle vozidla podle zvláštních právních předpisů, neboť toto zařízení nebylo zapsáno v technickém průkazu uvedeného silničního vozidla. Provedenou změnou výrokové části nedošlo ke změně skutkové podstaty přestupku a změna tak není v neprospěch obviněného.

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil výši správního trestu pokuty, jejíž výše byla stanovena v horní polovině zákonem stanoveného rozpětí, kdy má za to, že tato je adekvátní závažnosti přestupku a míře jeho společenské nebezpečnosti s přihlédnutím k § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, jak ve svém rozhodnutí uvedl a řádně odůvodnil správní orgán prvního stupně. V daném případě bylo přistoupeno ve smyslu § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich při projednávání více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení k uložení správního trestu pokuty za přestupek nejprísněji trestný. K odůvodnění správního trestu pokuty odvolací správní orgán dále hodnotí v neprospěch obviněného skutečnost, že se tento v období uplynulých tří let dopustil vyjma přestupku zmíněného správním orgánem prvního stupně v odůvodnění rozhodnutí dalších tří přestupků podle zákona o silničním provozu, přičemž v jednom případě se jednalo o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jak vyplývá z výpisu k karty řidiče obviněného.

Odvolací správní orgán se dále zabýval posouzením zavinění přestupku, které správní orgán prvního stupně hodnotil jako nedbalostní, přičemž v odůvodnění rozhodnutí vyhodnotil formu zavinění projednávaných přestupků jako nedbalost vědomou, kdy k tomuto hodnocení pouze uvedl, že k prokázání úmyslu chyběly správnímu orgánu evidentní podklady. K tomuto hodnocení formy zavinění odvolací správní orgán uvádí, že obviněnému muselo být známo, že je v úseku, kde se dopustil přestupkového jednání snížena rychlost, neboť jak je patrné z fotodokumentace, v daném úseku byl snížen počet jízdních pruhů,

přičemž pohyb v levém jízdním pruhu byl znemožněn dopravní značkou Z 4e „Směrová deska se šipkou doprava, přičemž v takovýchto úsecích dochází na pozemních komunikacích vždy ke snížení rychlosti. Odvolací správní orgán k posouzení formy zavinění dále uvádí, že skutečnost, že se na čelním skle silničního vozidla nesmí umisťovat vyjma schválených žádné předměty, je obecně známa. Jak však v odůvodnění rozhodnutí uvedl správní orgán prvního stupně, k prokázání úmyslné formy zavinění se ve spisovém materiálu nenacházejí adekvátní podklady.

Protože napadené rozhodnutí bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti změněno, ve zbytku jej odvolací správní orgán v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Ladislav Růžička
vedoucího odboru

Obdrží:
XX

Prostřednictvím:
XY